

Skatteministeriet

4. maj 2020
J.nr. 2019 - 4023

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 137 - Forslag til lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil. (Modernisering af momsreglerne for grænseoverskridende handel med varer og ydelser solgt til forbrugere i EU, digitale salgsregistreringssystemer, håndtering af A-skat m.v. i forbindelse med udbetaling fra feriegarantiordninger m.v. og udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for den digitale logbog m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 23. april 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Hvordan sikrer man, at den rigtige moms bliver afregnet i de forskellige lande?

Svar

Lovforslaget fastsætter blandt andet nye momsregler for e-handel, hvor den nuværende bagatelgrænse på 80 kr. for import af varer fra tredjelande ophæves, og der indføres en fælles EU fjernsalgsgrænse på 10.000 euro.

Den foreslåede fjernsalgsgrænse på 10.000 euro (ca. 75.000 kr.) er udtryk for, hvornår der skal betales moms til forbrugslandet ved handel indenfor EU. Fjernsalgsgrænsen er en del lavere end de eksisterende nationale grænser (hvor den danske er på 280.000 kr.), og det vurderes, at hovedparten af de virksomheder, der har grænseoverskridende salg til forbrugere i andre EU-lande, vil skulle betale moms i forbrugslandet og med forbrugslandets momssats.

Virksomheder i andre EU-lande med salg til danske forbrugere vil derfor som udgangspunkt enten skulle være momsregistreret her i landet eller angive og betale momsen gennem One Stop Shop-ordningen (OSS som er et system til forenklet afregning af moms). Virksomhederne skal i deres regnskab gemme en lang række oplysninger om deres salg, herunder oplysninger der danner grundlag for virksomhedens bestemmelse af, hvor momsen skal betales.

For så vidt angår fjernsalg af varer og ydelser internt i EU, er det som udgangspunkt det EU-land, hvor virksomheden er registreret i OSS, der skal fortage den nødvendige kontrol af, om salget angives og betales korrekt. Det vil herudover være muligt for skattemyndighederne i forbrugsmedlemslandet at indhente regnskabsoplysninger fra OSS-registrerede virksomheder med henblik på kontrol. Er virksomheden ikke registreret i OSS, skal den være registreret i forbrugslandet. Hvis forbrugslandet er Danmark, er det som udgangspunkt de danske skattemyndigheder, der skal foretage kontrollen. Det er herudover altid muligt at anmode om administrativ bistand fra virksomhedens hjemland/registreringsland.

Har de danske skattemyndigheder indikationer på - fx gennem betalingskortoplysninger - at en virksomhed i et andet EU-land har salg til forbrugere her i landet og i andre EU-lande, der overstiger grænsen på 10.000 euro, uden at være registreret for dette her i landet eller i OSS, kan skattemyndighederne kontakte virksomheden direkte. Giver dette ikke et tilfredsstillende resultat, kan skattemyndighederne i virksomhedens hjemland/registreringsland kontaktes og anmodes om oplysninger og eventuelt om at foretage en kontrol i virksomheden.

Der findes ikke en tilsvarende fjernsalgsgrænse for tredjelandsvirksomheders salg af ydelser til forbrugere i EU, og grænsen på 10.000 euro gælder således hverken for salg af ydelser eller varer fra tredjelande.

Tredjelandsvirksomheder registreret for salg af ydelser til forbrugere i EU skal være registreret i OSS eller i forbrugslandet, og de skal, ligesom EU-virksomheder, gemme en række oplysninger, som skattemyndighederne skal have adgang til med henblik på kontrol. Desuden kan Skattemyndighederne rette direkte henvendelse til virksomhederne, hvis der er indikationer på fx manglende registrering og momsbetaling. Giver den direkte kontakt ikke et tilfredsstillende resultat, er de videre muligheder for at sikre korrekt momsbetaling af tredjelandsvirksomheders salg af ydelser begrænsede, idet der er få aftaler med tredjelande om gensidigt administrativt samarbejde og eventuel inddrivelse af momsskyld.

For så vidt angår salg af varer under 150 euro fra tredjelande til forbrugere i EU, vil virksomhederne med lovforslaget kunne anvende den såkaldte Import One Stop Shop (IOSS). Det betyder fx, at EU-etablerede platforme, der sælger varer fra tredjelande gennem platformen kan blive registreret i IOSS, mens ikke-EU-etablerede virksomheder skal registreres ved en EU-etableret formidler. Kontrolmulighederne af varer under 150 euro vil dermed svare til kontrolmulighederne i den interne EU-handel beskrevet ovenfor. I modsætning til ydelser leveret fra tredjelande, vil alle varer, der ikke betales gennem IOSS, skulle toldbehandles ved ankomst til EU. Toldbehandlingen betyder, at det er forbrugeren, der er ansvarlig for betaling af moms af varer fra tredjelandsvirksomheder. Denne importmoms opkræves normalt hos forbrugeren af postvæsen eller kurerer.